

İBRÂHİM BİN EDHEM

Hazretleri'nden

BEŞ TAVSİYE

Adapazarı 1431 / 2010

➡ **www.tomorhoca.com**

İnternet ortamında
Ahmet Tomor'un
Sohbetlerine ve
Bütün eserlerine ulaşabilirsiniz

Baskı, Cilt

Erkam Matbaası

Tel: (0212) 671 07 00

İsteme Adresi

Sakarya Caddesi No:6 Adapazarı

Tel: (0264) 274 16 31

İBRÂHİM BİN EDHEM HAZRETLERİ

Tabî'in döneminin ünlü evliyalarından olan İbrâhim Edhem, Belh Şehrinde sultan idi. İbrâhim Edhem, beş vakit namazını kılan, günahlardan sakınan, yoksulları gözeten, İslâm hukukunu uygulayan ve halkı tarafından çok sevilen âdil bir hükümdardı.

Bir gece yatsı namazını kıldıktan sonra yatağına uzanmış, henüz uyumamıştı. Âniden sarayın çatısında gürültüler oldu ve az sonra muhâfızlar iri yapılı bir adamı yakalayıp getirdiler.

İbrâhim Edhem öfkelenerek iri yapılı adama, "Sen kimsin? Ne işin var benim çatımda?" diye sordu. İri yapılı adam, "Sultanım ben deveciyim, bir devem kayboldu da onu aramaya çıktım" dedi.

İri yapılı adamın bu sözüne çok kızan

İbrâhim Edhem, "Be hey adam!, Sen deli misin? Çatıda deve aranır mı?" diye bağırdı. İri yapılı adam gülümseyerek, "Ey sultanım! Sen bunca konfor ve saltanatın içinde cenneti arıyorsun da, benim çatıda deve aramama niye kızılıyorsun" dedi ve kayboldu.

İbrâhim Edhem bu olayı İlâhi bir mesaj olarak algıladı, çok duygulandı ve o geceyi uyumadan ibâdetle geçirdi.

Sabaha kadar bu olayın şokunu üzerinden atamayan ve sarayda sıkılan İbrâhim Edhem, av bahanesiyle bir ormana gitmeye karar verdi ve atların hazırlanması için görevlilere emir verdi.

Atlar hazırlanınca kırk muhâfızla birlikte yola çıkan İbrâhim Edhem, ormana yaklaşıncaya muhâfızlara, "Siz beni burada bekleyin" dedi ve kendisi hayatında ilk defa tek başına ormana daldı.

Babası Edhem de sultan olduğu için, İbrâhim Edhem sarayda doğmuş ve sarayda büyümüştü. Hayatında ilk defa yalnız ge-

ziyordu, hem de ıssız bir ormanda ve vahşi canavarlar arasında!

Ormanda etrafına bakınıp tefekkür ederken bir aralık kuş sesleri ilgisini çekti ve onlarla birlikte "Allah! Allah!" diye zikretmeye başladı.

Gönlü biraz rahatlayınca geriye dönmek istedi ama dönemedi. Çünkü farkına varmadan geldiği yerden çok uzaklaşmış, izini kaybetmiş ve ormanda kaybolmuştu. Şimdi gerçekten yalnızdı ve orman kendisine mezar mı olacaktı? Çok yorulmuş, karnı da acıkmıştı. Birkaç lokma atıştırırsam belki aklım başıma gelir diye azık çantasını alıp atından indi ve yere oturdu. Ancak çok susamıştı ve yakındaki bir dere-den de su sesi geliyordu. Su almak için dereye giderken, aniden bir kartal gelip azık çantasını kaptı ve uçup yakındaki bir tepeye kondu.

İbrâhim Edhem'in ümidi tükenir gibi oldu. Çünkü kader çarkı hep ters yönde dönüyordu. Kimsenin bilmediği bir yerde yapayalnızdı, üstelik azık çantasını da

kartal kapıp kaçmıştı. Şu anda açlığını gidermek için kartalın konduğu tepeye kadar gidip, kartalın artıklarını yemekten başka bir seçeneği kalmamıştı.

Kartalı ürkütüp kaçırmamak için yavaşça tepeye çıktı. Ancak gördüğü olay karşısında adeta şok oldu, açlığını ve yalnızlığını unuttu.

Elleri, ayakları ağaçlara bağlanmış bir adam, yerde sırt üstü yatıyordu, kartal da gagasıyla parçaladığı ekmeği lokma lok-

ma onun ağzına atıyordu.

Kartal uçup gidince İbrâhim Edhem adamın yanına geldi. Önce bağlarını çözdü ve sonra kimliğini ve başına gelen olayı sordu.

Adam dedi ki: “Ben tüccarım. İki gün önce boğazdan geçerken yol kesiciler kervanımıza saldırdılar ve arkadaşlarımı öldürdüler. Beni de vahşi hayvanlar tarafından parçalanıp işkence ile ölmem için buraya bağladılar.” İbrâhim Edhem, “Peki sonra ne oldu?”

“Yol kesiciler gidince cân-ı gönülden Allah’a yalvardım. Çünkü beni buradan ancak O kurtarabilirdi. İşte gördüğün gibi Allah bu kartalı bana gönderdi ve yuvadaki yavru kuşları analarına baktırdığı gibi bu kartala da beni baktırdı” dedi. Bu olay üzerine İbrâhim Edhem, tevekkül makamının kokusunu aldı ve helâllaşıp o adamdan ayrıldı.

İbrâhim Edhem bir şoku atlatmadan ikinci bir şoka daha girmişti. Ya Rab! Neler

oluyordu bu dünyada? Bu olayları perde arkasından yöneten Allah'ın, tek ve gerçek sultan olduğuna tüm duyguları ile inandı ve dünya sultanlarının ancak bir kukla olduğunu anladı.

Tevekkül makamının kokusunu alınca gönlü rahatladı, korku ve kuşkulardan arındı ve yalnızca Allah'a bağlandı. Artık sanki başka âlemlerde yaşıyordu ve gönlü Allah aşkı ile yanıyordu. Ağlayarak "Allah!, Allah!" diye zikretmeye başladı ve kendini ormanın dışında güvenli bir yerde buldu.

Artık Belh Şehrine dönmek istemiyordu. Çünkü İlâhi aşk sarayından ve saltanatından çok daha tatlıydı. Allah dostlarına kavuşmak ve onların ruhsal feyzinden yararlanmak için gurbet illerine gitti.

Allah dostlarının ruhsal feyzinden yararlanmak ve onların yoluna girebilmek için, öncelikle nefsi emmarenin öfke, şehvet, kin, kibir, hased, ün, onur, benlik ve dünya sevgisi gibi duygularını kontrol altına almak zorunlu olduğundan,

İbrâhim Edhem de işe buradan başladı ve nefsine karşı cihad-ı ekber (en büyük cihad) ilan etti.

Sarayda doğduğu ve kendisi de yıllarca sultanlık yaptığı için özellikle nefsinin ün, onur, benlik ve lüks yaşama gibi kalıtsallaşan ve bağımlılık haline gelen duygularını kontrol altına alabilmek için nefsi ile kıyasıya cihad etti. Nefsinin aşırı bencilliğinden kaynaklanan onurunu kırmak için, yıllarca sırtında odun taşıdı ve bunları halkın yoğun olduğu yerlerde satıp parasını yoksullara dağıttı.

Bir yandan nefsi ile cihad ederken, diğer yandan Ruh – Nefis dengesinde, ruhsal üstünlüğü sağlamak için çok ibâdet ediyor ve sürekli Allah'ı zikir ediyordu.

Nefisle cihad, yani evliyalığın başlangıcı gerçekten çok zordur. Çünkü aşırı sert, renksiz, kokusuz ve tatsız ham meyveleri yemeye benzer. Bu nedenle evliyalık yoluna girenlerin ancak binde biri bu uzun maratону tamamlarken diğerleri elenir ve yolda kalır.

Elenenler bu fâni (geçici) dünyanın aldatıcı zevkleri ile oyalanır ve gönül darlığından birbiriyle boğuşurken, maratonu tamamlayanlar îmanın ve ibâdetlerin tadını alır, mânevî feyizlere, ruhsal huzura kavuşur ve iki âlemde (dünyada ve âhirette) sürekli mutlu olur.

İşte İbrâhim Edhem de maratonu tamamlayıp îmanın, ibâdetlerin tadını alan, mânevî feyizlere, ruhsal huzura kavuşan dünyada ve âhirette sürekli mutlu olan binde birlerden biridir.

* * *

Bir gün İbrâhim Edhem Dicle Nehri'nin kıyısında yere oturmuş, elbisesinin sökülmesi ve yırtılan yerlerini dikiyordu. Az sonra vâli adamları ile birlikte oradan geçerken İbrâhim Edhem'i gördü ve adamlarına: "Bakın şu zavallıya, saltanatını terk etti de eline ne geçti sanki!" dedi.

İbrâhim Edhem elindeki iğneyi hemen suya attı ve balıklara, "Benim iğnemi getirir misiniz?" dedi. Balıkların hepsi dibe

dalıp, içlerinden biri iğneyi ağzına alıp İbrâhim Edhem'e getirdi. İbrâhim Edhem iğneyi eline aldı, vâliye baktı ve **"İşte elim bu geçti"** dedi.

İbrâhim Edhem'i Allah için seven bir kimse bir gün onun ziyâretine geldi ve şöyle dedi: "Ey Allah dostu İbrâhim! Sana öze-niyorum. Çünkü sen, insanların peşinden koştuğu dünya saltanatını ve dünya zevklerini elinin tersi ile ittin ve Allah dostlarının yolunu seçtin. Ben seni Allah için seviyorum ve senin yolundan gitmek istiyorum. Ancak ben, nefsimin günah tutkusundan kurtulamıyorum ve yaptığım tevbelere bağlı kalamıyorum".

İbrâhim Edhem dedi ki: "Sana beş tavsiyede bulunayım. Eğer bunları can kulağı ile dinler ve gereğini yaparsan, nefsinin günah tutkusundan kurtulur ve Allah dostlarının yoluna girersin".

O kimse: "Peki bu beş tavsiye nedir?" diye sorunca, İbrâhim Edhem dedi ki:

1- Günah işleyeceğin zaman, Allah'ın yarattığı rızık (gıdayı) yeme! Çünkü hem Allah'ın yarattığı rızıkları yiyeceksin hem de O'na isyan edeceksin, bu olmaz ve insanlıkla bağdaşmaz.

2- Günah işleyeceğin zaman, Allah'ın mülkünden çık ve başka bir yere git! Çünkü Allah'ın mülkünde oturup O'na isyan etmen, apaçık bir nankörlüktür ve insanlık dışı bir davranıştır.

3- Günah işleyeceğin zaman Allah'ın görmediği bir yere git ve orada günah işle! Çünkü Allah'ın huzurunda günah işlemen, gafletin de ötesinde çılgınlıktır ve insanlık dışı bir davranıştır.

4- Hiç beklemediğin bir anda ve beklemediğin bir yerde Azrâil (a.s.) karşına dikilince, O'na de ki: "Ey Azrâil! Sen vakitsiz geldin. Çünkü benim daha çok işlerim var. Bak kızım evlenecek, oğlum askere gidecek, eşim ameliyat olacak ve torunum da sünnet olacak. Ayrıca evim yarım, işim yarım ve ödenecek borçlarım (çeklerim, taksitlerim) var. Bunlarla uğraşırken namaz kılmaya ve tevbe etmeye vakit de bulamadım. Sen şimdi git de, işlerimi tamamlayınca ve kaza namazlarımı kılınca gelirsin, de!" O kimse dedi ki: "Ben

Azrâil'e şimdi git, sonra gel diyemem ki!"

Bunun üzerine İbrâhim Edhem: "Azrâil'e şimdi git, sonra gel diyemeyeceğini bildiğin halde nasıl günah işliyorsun" deyince, o kimse ağlamaya başladı ve "Beşincisi nedir?" diye sordu.

5- Mahşer yerinde sevapların ve günahların tartıldığı zaman, eğer sevabın hafif (az) gelirse, Allah (c.c.) zebânilere emir verecek.

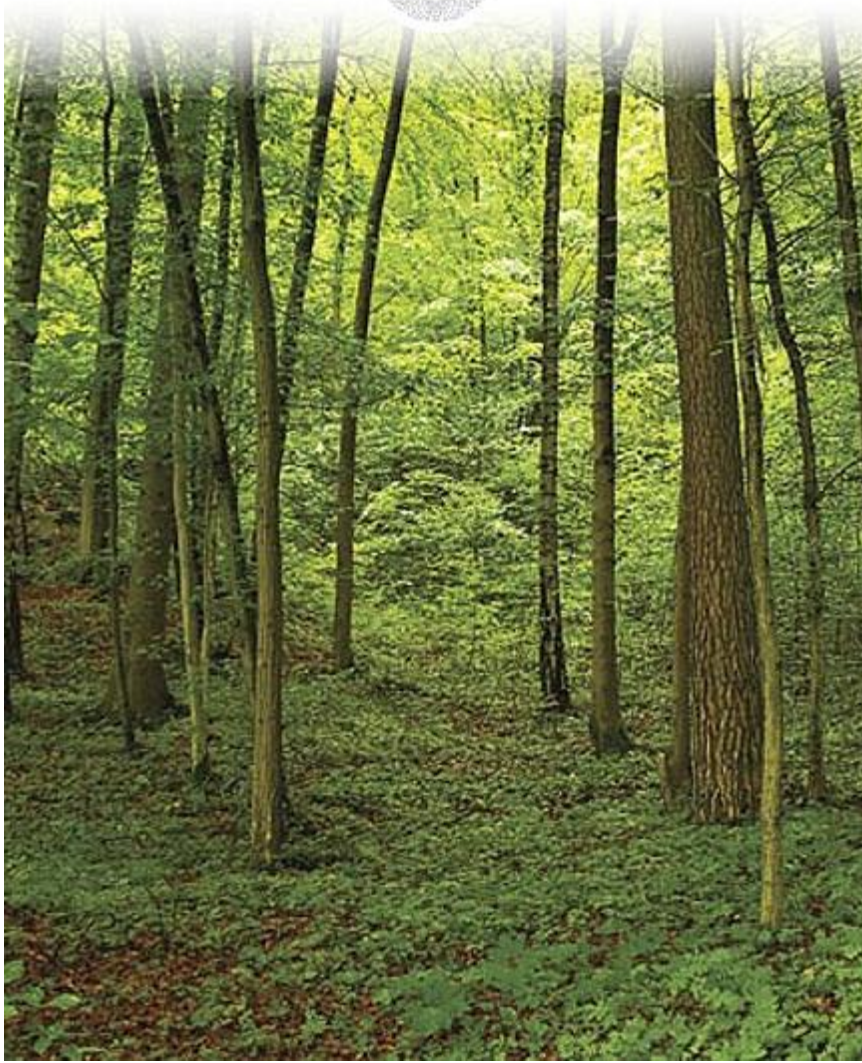
"Onu tutun, (elini boynuna) bağlayın, sonra onu cehennem'e atın" (Hâkka, 30-31)

"İşte o zaman zebânilere karşı diren, ellerinden kaç ve cehenneme gitme!" O kimse yine ağladı ve tek bir kelime konuşmadan İbrâhim Edhem'e sarılıp ayrıldı.

* * *

Değerli okurlarım! İbrâhim Edhem gibi bir Allah dostunun ve zâhidler sultanının yapmış olduğu bu beş tavsiyeyi tek tek biraz açalım ve bize yapıldığını kabul ederek uygulamaya çalışalım.

BİRİNCİ TAVSİYE

İki seçeneğimiz var. Ya günah işlemeyelim ya da Allah'ın yarattığı rızık yemeyelim. Allah'tan başka hiç kimse rızık yaratmadığına göre, tek seçeneğimiz kalıyor, günah işlememek!

Yüce Allah buyuruyor:

“Rızığınız göktedir ve size vaad edilen şeyler de (göktedir).” (Zâriyât, 22)

Bir fabrikaya enerji sağlayan hatlarda ya da enerji üretim merkezinde bir ârıza olursa, fabrika karanlıklara bürünür ve üretim durur.

Dünyaya enerji sağlayan hatlarda (atmosferde) ya da enerji üretim merkezinde (güneşte) bir ârıza olursa, dünya karanlıklara bürünür, üretim durur (tek bir bitki dahi yetişmez) ve dünya aşırı soğuk buz külesine dönüşür. Evet rızığımız yani rızığımızın tek enerji kaynağı göktedir.

Okyanusların suları, güneş enerjisi ile buharlaşıp atmosfere karışır. Atmosferdeki alçak ve yüksek basınçların oluşması, güneş enerjisine bağlıdır. Havanın yüksek basınçtan alçak basınca doğru hızlı ya da yavaş hareket etmesi (esmesi), iki basınç arasındaki ısı farkına yani güneş enerjisine bağlıdır. Bitkilerin havadan aldıkları karbondioksiti, oksijene ve karbonhidratlara dönüştürmesi güneş enerjisine bağlıdır. Şimşeklerin çakması, azot gazının parçalanıp suda çözümlenmesi ve yerdeki elementlerle birleşip bitkilere mama (gübre) olması da güneş enerjisine bağlıdır.

Yüce Allah buyuruyor:

“(Ya Muhammed!) De ki: Gökten ve yerden size rızık veren kimdir?” (Yûnus, 31)

Kesinlikle inanıyor ve îman ediyoruz ki, gökten ve yerden rızık veren ancak Allah'dır. Çünkü atmosferi, güneş enerjisi ile çalışan doğal bir lâboratuvara dönüştüren O'dur. Katı, sıvı ve gaz hâlindeki atomları çeşitli kimyasal işlemler sonucu gıda

maddelerine dönüştüren O'dur.

Melekler, insanlar ve cinler bir araya gelip güç birliği yapsalar, tek bir karıncanın rızığını bile yaratamaz ve yerde tek bir ot bitiremezler.

Yüce Allah buyuruyor:

“Allah size verdiği rızık keserse, size kim rızık verebilir?” (Mülk, 21)

Yüce Allah güneşteki hidrojen atomlarının helyum atomlarına dönüşümünü (enerji üretimini) kısıtlarsa ya da güneşin çekim gücünü zayıflatıp dünyayı güneşten uzaklaştırırsa, yeryüzünde tek bir ot bile bitmez. İşte o zaman bize kim rızık verebilir?

Değerli okurlarım! Yediğimiz her lokma için, içtiğimiz her damla su için gerçekten Allah'a çok çok şükür edelim. Nankörlük edip sakın günah işlemeyelim ve o güzel Mevlâmıza isyan etmeyelim.

Şükrü de yalnızca dilimizin ucu ile değil, Allah'ın huzurunda secdeye kapanarak, namazı kılarak tüm bedenimizle ve kalbimizle yapalım.

İKİNCİ TAVSİYE

Ya günah işleme ya da Allah'ın mülkünde oturma! Allah'ın egemen olmadığı bir yer olmadığına göre, yine tek seçeneğimiz kalıyor. Günah işlememek!

Yüce Allah buyuruyor:

“Göklerin ve yerin mülkiyeti yalnızca Allah'ındır. (Çünkü) O diriltir, o öldürür. Sizin için Allah'tan başka, ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.” (Tevbe, 116)

Göklerin, yerin mülkiyeti ve egemenliği kayıtsız şartsız Allah'ındır. En küçük varlıklar olan atomlardan ve tek hücrelilerden, en büyük varlıklar olan yıldızlara, fillere ve balinalara kadar hiçbir varlık, doğal yaşam koşullarının dışına çıkamaz ve yörüngesinden ayrılamaz. Aksi halde evrendeki bütün dengeler bozulur ve her an farklı boyutlarda kıyamet olayları ortaya çıkar.

Yüce Allah dünyayı insanların yaşam koşullarına ve insanı da dünyadaki yaşam koşullarına göre yarattığı için insan da dünyadaki yaşam koşullarının dışına çıkamaz ve başka yaşam koşullarında yaşayamaz.

Dilediği an ölü toprak maddelerine (elementlere) hayat verip onları canlı varlıklar şekline ve yine dilediği an öldürüp yine toprak maddelerine dönüştüren Yüce Allah, toprak maddelerinden yarattığı insanı da öldürüp tekrar aslına dönüştürecek ve insan kabre konulduğu anda Allah'tan başka bir dost ve yardımcı bulamayacak.

Yaradılışının zamanlamasına karışmayan, dünyadaki yaşam sürecini belirleyemeyen, ne zaman ve nerede öleceğine karar veremeyen ve Allah'ın belirlediği yaşam koşullarının dışına çıkamayan insan'ın,

Gerçekten tek seçeneği var o da **Günah işlememek!..**

ÜÇÜNCÜ TAVSİYE

Allah'ın yarattığı rızkı yediğin ve mülkünde oturduğun halde nankörlük edip, O'na isyan edeceksen, Allah'ın görmediği bir yere git ve orada günahı işle(!)

Allah'ın görmediği ve bilmediği bir yer olmadığına ve olamayacağına göre, günah işleme!

Yüce Allah buyuruyor:

“Bir şeyi açığa çıkarsanız da gizlenmeniz de, kesinlikle Allah her şeyi bilir.” (Ahzâb, 54)

Gizlilik ilkesi insanlar için geçerlidir. Allah katında ise gizli ile açık ve geçmiş ile gelecek arasında hiçbir farklılık yoktur. Yüce Allah, halkın yoğun olduğu yerlerde açıkça günah işleyenleri gördüğü ve bildiği gibi gecenin karanlıklarında ıssız yerlerde günah işleyenleri de görür ve bilir.

Yüce Allah buyuruyor:

“Ne yerde ne de gökte zerre (atom) ağırlığınca bir şey Rabbinden gizli değildir. Ve bundan (atomdan) daha küçük ve daha büyük bir şey yok ki apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz’da yazılı) olmasın.” (Yunus, 61)

Arap dilinde en küçük bir varlığa yani atoma zerre denir. Yüce Allah insanların atomu bilmediği bir çağda zerre ağırlığınca buyurarak atoma ve atomların ağırlıkları olduğuna vurgu yaptıktan sonra yerde ve gökte zerre ağırlığınca bir şey Rabbinizden gizli değildir buyurdu.

Yüce Allah yerdeki, denizlerdeki, atmosferdeki ve uzaydaki bütün atomları bildiği gibi atomdan 100.000 defa daha küçük olan atomun çekirdeğini, çekirdekteki nötronları, protonları ve çekirdeğin etrafında dönen elektronları da bilir, görür ve denetler.

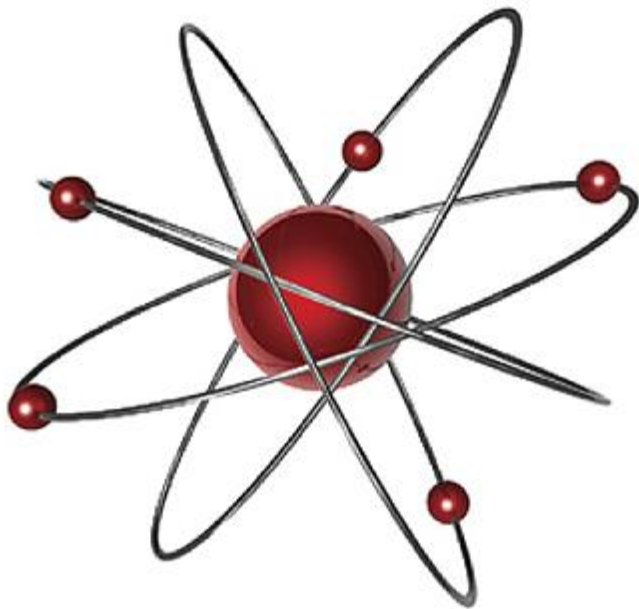
Diğer yandan bedensel yapımızı oluşturan hücreleri, hücrelerin çekirdeklerini,

çekirdekdeki kromozomları ve kromozomların üzerindeki genleri ve DNA moleküllerini de bilir, görür ve denetler.

Değerli okurlarım! Cep telefonu üreten firmalar, bizim cep telefonumuzun içini, dışını ve kullanımını tüm ayrıntıları ile bizden daha iyi bildikleri gibi,

Bizi yaratan Allah da içimizi, dışımızı, hücrelerimizi, hücrelerimizin çekirdeklerini ve çekirdeklerdeki kromozomları, genleri ve DNA moleküllerini tüm ayrıntıları ile bizden daha iyi bilir ve görür.

Lütfen elimizi vicdanımıza koyup düşünelim! Bizi, bizden daha iyi bilen Allah, gizlice ve açıkça günah işleyen kullarını bilmez ve görmez mi? Yine tek seçeneğimiz, **Günah işlememek!**

DÖRDÜNCÜ TAVSİYE

Hiç beklemediğin bir anda ve beklemediğin bir yerde Azrâil âniden karşına diki- lince, ben şu anda ölüme hazır değilim ve ölmek de istemiyorum. Lütfen şimdi git, sonra gel, de!

Ancak geçmişteki uygulamalara bak- tığımızda; Peygamberler dâhil hiç kimse Azrâil'e, şimdi git, sonra gel diyemediğine ve biz de diyemeyeceğimize göre tek se- çeneğimiz ölümü kabullenmek ve ölüme hazırlanmak!...

Çünkü Yüce Allah buyuruyor:

“Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz.” (Ankebût, 57)

İnsanı hayvandan ayıran en önemli faktör, fiziksel yapısı değil aklıdır. Aklın görevi, geleceği görmek ve gereken önle- mi almaktır. Ölüm bütün insanların ortak kaderi olduğuna göre, ölümü unutmak ve

göz ardı etmek, tehlikeyi sezen devekuşunun başını kuma sokup gözlerini kapamasına benzer.

Gözlerini kapayanların yalnızca kendi dünyalarının karardığını devekuşuna anlatamayız ama insanların bu gerçeği görüp ölümü göz ardı etmemeleri ve ölüme hazırlanmaları gerekir.

Yüce Allah buyuruyor:

“Nerede olursanız olunuz ölüm size ulaşır (sizi bulur), en güzel korunan sağlam kalelerde olsanız bile!” (Nisâ, 78)

Doğmak, dünyaya gelmek isteğimize bağlı olmadığı gibi ölmek ve âhîret âlemine gitmek de isteğimize bağlı değildir. İssiz çöllere kaçsak, sarp kalelere sığınsak, karanlık mağaralarda gizlensek, askerî birlikler tarafından koruma altına alınsak ya da dünyanın en modern hastanelerinde en ünlü uzmanların gözetimi altında olsak, aldığımız bu önlemler bizi ölümden kurtaramaz ve Azrâil'in görevini yapmasını engelleyemez. Peki ölüm nedir?

Ruh - beden ilişkisinin kesilmesi demektir. Melekler gibi madde ötesi bir varlık olan ruh, bedenın mânevî elektriği gibidir. Bir fabrikanın elektriği kesildiği an, bütün makineleri durduğu gibi ruhla ilişkisi kesilen bedenın de bütün hayâti fonksiyonları durur ve beden bir et - kemik yığına dönüşür.

Ruh, insanın aslı, özü, kalıcı ve kalıtsal kişiliği, beden ise insanın bu dünyadaki geçici görüntüsüdür.

“Ete, kemiđe büründüm - Yunus diye göründüm” (Yunus Emre).

Ölümü öcü ve mezarı karanlık bir çukur gibi algılamayalım, onları güzelleştirmeye çalışalım. Çünkü ölüm yok olma değil, başka bir hayata geçiş demektir. Ölüm, rûhun beden zindanından kurtulup berzah âleminde özgürlüğüne kavuşması demektir.

Ancak bir gerçeği de unutmayalım! Geçici dünya evimize yatırım yaptığımız gibi mezarımıza da yatırım yapalım. Dünya

evimizi lüks eşyalarla donattığımız ve kristal lambalarla aydınlattığımız gibi mezarımızı da namaz, oruç, zekât, Kur'an, zikir ve salâvat-ı şerife gibi mânevî eşyalarla donatalım ve îman nûru ile aydınlatalım. Ayrıca dünya evimizi zararlı ve zehirli böceklerden koruduğumuz gibi mezarımızı da zararlı ve zehirli yılanlardan koruyalım. Çünkü günahlarımızın herbiri orada bir yılan olup bize saldıracak ve kıyamete kadar bizi azap edecek.

Berzah âleminde rûhumuzun rahat etmesini ve mezarımızın cennet bahçesine dönüşmesini istiyorsak, günahlardan kaçınalım ve ibâdetlerimizi aksatmadan düzenli bir şekilde yapmaya çalışalım.

Dünyada tevbe eden ve günahlarından arınan mü'minler mezarda tutsak olmaz. Diledikleri an Mekke'ye gidip Kâbe'yi tavaf eder, Medîne'de Peygamberimizi ziyaret eder ve gökyüzünde dolaşırlar. Ayrıca diğer peygamberlerle evliyalarla ölen yakınları ve dostları ile görüşüp sohbet ederler.

Allah dostlarından biri mezarlıkta dolaşırken ağlamaya başlamış. Nedenini sorarlara. "Ah! Yerin altında cennet de var, cehennem de var" demiş.

Değerli kardeşlerim! Ölüm meleği bizi izlediği gibi cennet ve cehennem de bizi bekliyor. Azrâil âniden karşımıza dikilince, şimdi git, sonra gel diyemeyeceğimize göre,

Öncelikle tevbe edip günahlarımızdan arıalım ve ölüm çantamızı güzel şeylerle dolduralım.

BEŞİNCİ TAVSİYE

Mahşer yerindeki mânevî tartıda sevabın az ve günahın çok gelirse, Allah (c.c.) seni korkunç zebânilere teslim edecek. Eğer zebânilere direnecek gücün varsa, günah işle. Aksi halde hemen tevbe et ve günahları terk et!..

Yüce Allah buyuruyor:

“Sûr’a (ilk defa) üfürüldüğünde Allah’ın dilediklerinin dışında göklerdeki ve yerdeki varlıklar korkudan düşüp ölecek.” (Zümer, 68)

Hız. İsrâfil, Allah’ın emri ile Sûr’a ilk defa üflediğinde, kıyamet kopacak, bütün canlılar korkudan âdeta çıldırıp ölecek ve yerlerin, göklerin düzeni değişip, yeni bir denge - düzen kurulacak.

Yüce Allah buyuruyor:

“Sûr’a (tekrar) üfürüldüğünde kabirlerinden fırlayanlar süratle Rablerine (mah-

şer yerine) doğru giderler.” (Yâsîn, 51)

İnsanlar kabirlerinden fırlayıp dünyada yaptıklarının hesabını vermek üzere mahşer yerine giderken gerçekten çok zorlu bir gün olacak. Çünkü, sonuçta yerleri ya cennet ya da cehennem olacak.

Yüce Allah buyuruyor:

“O gün zâlim (pişmanlıktan) ellerini ısırarak, ah! Keşke peygamberle birlikte bir yol izleseydim diyecek.” (Furkan, 27)

Din karşıtı sapık ideolojileri ve sapık sistemleri savunup müslümanlara baskı yapan zâlimler, Ah! Keşke ben de peygamberle birlikte aynı yolu izleseydim diye, pişmanlıktan ellerini çatır çatır ısırarak. Tabii ki, iş işten geçtikten sonra!

Mahşer yerinde önce amel defterleri dağılacak ve sonra Mîzan (mânevî tartı) kurulup herkesin günahı ve sevabı tartılmaya başlanacak.

Yüce Allah buyuruyor:

“Biz kıyamet günü için (Mahşer’de) adâlet terâzileri kuracağız. (Orada)

hiç kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan sevap ve günah) bir hardal tanesi ağırlığınca bile olsa, onu getirir (terâziye koyar)ız.” (Enbiyâ, 47)

Mahşer yerinde sevapları ve günahları tartacak (belirleyecek) mîzanlar kurulacak. Şeklini ve niteliğini bilemediğimiz bu mîzanların sağ bölümüne sevaplar ve sol bölümüne günahlar konacak, İlâhi adaletin göstergesi olan bu mîzanlar çok hassas olacak. Tek bir hardal tanesi (çiçek tohumu) ağırlığındaki sevapları ve günahları çok hassas bir şekilde tarttığı gibi dünyadan daha büyük ve daha ağır olan sevapları ve günahları da aynı hassasiyetle tartacak.

Mîzanlar kurulup tartı başlayınca heyecan doruğa çıkacak ve insanlar korkudan tir tir titreyip gözlerini mîzandan ayırmayacak. Çünkü insanın kaderi orada belli olacak.

Mîzan'ın sol bölümüne kapkara ve çirkin bir şekilde günahlar konulunca

günahkârlar kendi günahından korkacak ve pişmanlıktan saçını, başını yolacak.

Mîzan'ın sağ bölümüne nur gibi ve bembeyaz bir şekilde sevaplar konulunca, sevaplarını gören mü'minler de sevinçinden, Ah! Keşke daha fazla sevap yapseydim diye kendi kendini kınayacak.

Mîzan'a (tartıya) namazdan başlanacak ve kılınan namazların sevapları ile kılınmayan namazların günahları çok büyük boyutlarda ve ağır olacağından,

Mîzandaki sevap - günah dengesinin belirlenmesinde en önemli ağırlık, **namaz** olacak!..

Sonra oruç, zekât ve hac gibi İslâm'ın temel ilkesi olan ibâdetlere sıra gelecek ve bu ibâdetlerin sevapları da çok büyük boyutlarda olacak ve bunlar da Mîzan'ın sağ bölümüne konacak. Tabii ki aksi de olacak yani bu ibâdetleri yapmayanların günahları da Mîzan'ın sol bölümüne konacak.

İslâm'ın temel ilkelerinden sonra nâfile

(farzın dışındaki) ibâdetlere sıra gelecek ve ister sözlü, ister parasal ve ister bedensel olsun, bu ibâdetlerin de her birine ayrı ayrı sevaplar verilecek ve bunlar da tek tek Mîzan'ın sevap bölümüne konacak.

İlâhi adaletin gereği bir hardal tanesi kadar hayırlar ve iyilikler karşılıksız kalmayacak ve bunların sevapları da tek tek Mîzan'a konacak. Gönülden bir defa Allah diyen, bir defa Besmele çeken, bir müslümana selâm veren, bir hastayı ziyaret eden, bir yaşlının ya da özürünün kolundan tutup yardım eden ve bir yoksula az da olsa yardım eden,

Bu tür önemsemediği iyiliklerin sevabını görünce, şaşkınlıktan sevinç göz yaşları dökecek.

Ya günahlar? Evet onlar da tek tek Mîzan'a konacak ve bir hardal tanesi kadar günah da cezasız kalmayacak. Bir yudum alkol alanlar, vakit geçirmek için bile olsa kumar oynayanlar, yabancı bir

kadınla el sıkışan erkekler, yabancı bir erkekle el sıkışan kadınlar ve çok kısa bir zaman için bile olsa dışarıda açık saçık dolaşanlar bunların günahını görünce, çok pişman olacak ve dünyada tevbe etmediği için kendini kınayacak.

Ya büyük günahlar? Onların şerrinden dünyada ve âhirette Allah hepimizi korusun ve bütün insanlara tevbe edip, İslâm'a dönmelerini nasib etsin. Âmîn!..

Yüce Allah buyuruyor:

“O gün vezin (tartı) haktır. Kimin tartı-ları (sevapları) ağır gelirse, işte onlar felâha (cennet'e) kavuşanlardır.” (A'raf, 8)

Mîzan'da sevapları ağır basanlar, sonsuzluk âlemi olan cennete kavuşacak ve orada her açıdan tam güvenli bir ortamda sürekli mutlu ve huzurlu yaşayacaklar. Cennete giden yol, Mîzan'daki sevap - günah dengesini gösteren ibreye ve ibrede insanların dünyadaki yaşantısına bağlı olduğundan,

Tek seçeneğimiz, bu geçici dünyada sevaplarımızı çoğaltmak ve günahlardan kaçınmaktır. Bunun dışında kesinlikle başka bir seçeneğimiz ve güvencemiz yoktur. Orta şiddetteki bir deprem ânında korkudan şok olan, şimşek çakınca ve gök gürleyince kalbi hoplayan insanın,

Yüce Allah zebânilere;

“Onu tutun, (elini boynuna) bağlayın, sonra onu cehenneme atın.” (Hâkka, 30-31) diye emir verdiği zaman, aşağılanarak ve çığlıklar atarak cehenneme gitmenin dışında elinden ne gelir ki!..

SONUÇ

Değerli okurlarım! Zâhidler sultanı İbrâhim Edhem'in bu beş tavsiyesinin ışığında bir durum değerlendirmesi yapalım ve kendi geleceğimiz açısından bundan bir sonuç çıkarmaya çalışalım.

Şu anda yol ayrımındayız ve karşımızda iki tabela var. Birinde cehenneme gider ve diğerinde cennete gider yazıyor. Direksiyon elimizde, karar bizde ve Azrâil de peşimizde!

Cehenneme giden yola baktığımızda!

Freni patlayıp kontrolden çıkan bir araç gibi îman frenleri patlayan ve aklın kontrolünden çıkan dinsiz, dengesiz, huzursuz, abdestsiz ve namazsız toplumları görüyoruz.

Alkol, uyuşturucu, kumar ve fuhuş bataklıklarında sağlığını yitirenler, eşini, işi-

ni, kişiliğini kaybedenler, iflâs edip buna-
lima girenler ve kapitalist sistemin kredi
kartı çıkmazından kurtulmak için intihara
yeltenenler...

Birbirinden ayrılan eşler, yıkılan yuvalar
ve sokağa terk edilen çocuklar... Tinerci,
hapçı derken, küçük yaşta gayr-i meşrû
cinsel ilişkilere, terörist eylemlere ve
uyuşturucu kuryeliğine zorlanan zavallı
sahipsiz yavrular...

Çek senet mafyaları, yer altı dünyaları,
karanlık işler, rüşvetler, sapık ilişkiler ve
kanlı terörist eylemler...

Huzuru sağlamakla görevli devletin po-
lisine taşlı, sopalı, molotof kokteylli saldı-
rılar ve karanlık güçler tarafından kullanı-
lan zavallı bilinçsiz gençler...

Diğer yandan bu ortamdan yararlanmak
için yangına körükle gidenler de var. Çı-
kar çevreleri, karanlık güçler ve karanlık
güçlerin kontrolündeki yazılı ve görüntülü
medya!

Din karşıtı söylevler, görkemli törenler,

hâyâli irtica yaygaraları ve halktan alınan vergilerle şerefe kaldırılan kadehler!..

Peki bunların sonu ne olacak?

Günahlarından kopup tevbe ederlerse, güneş batıdan doğuncaya kadar **Tevbe Kapısı** herkese açıktır. Tevbe edip günahlarından arındıkları ve îmanın tadını alıp ruhsal huzura kavuştukları an,

Ah! Ben niye daha önce tevbe etmemişim diye kendilerini kınarlar.

Ya tevbe etmeden ölürlerse?

Allah korusun ama, yolun başındaki tabelada yazılı olan yere, yani cehennem'e giderler.

* * *

Cennete giden yola baktığımızda!

Dînî emirler doğrultusunda dengeli, düzenli, huzurlu ve sağlıklı yaşayan toplumları görüyoruz!

Dünya için, dünyada kalacakları ve âhiret için, âhirette kalacakları kadar çalıştıkları için aşırı hırsla kapılmadan ve ibâdetlerini aksatmadan çalışan inançlı

insanlar toplumu...

Din kardeşliği potasında eriyip Allah için birbirini sevenler ve her gün beş vakit namazda bir araya gelip birbirlerinin dertleri ile ilginenler...

Zekât, fitre, kurban, adak, oruç kefareti, yemin kefareti ve çeşitli nâfile sadakalarla yoksulları, yetimleri ve kimsesizleri gözetip kollayan gerçek mü'minler...

Namazdan aldıkları ruhsal güçle, nefislerini kontrol altında tutabilen ve bu nedenle alkol, uyuşturucu, kumar, yalan, dedikodu ve kul hakkı gibi her çeşit günahattan titizlikle kaçınan müslümanlar...

Yüce Allah'ın **(Zina'ya yaklaşmayın)** emrine uyarak, ellerini, dillerini, gözlerini ve cinsel organlarını zinanın her çeşidinden koruyan, cinsel zevklerini eşleri ile paylaşan ve mutluluğu yuvalarında arayan gerçek mü'minler ve mü'mineler...

Mutluluğu yuvada aradıkları için başkasının eşinde gözü olmayan ve bu nedenle boşanma olayını gündeme getirmeyen,

ancak zorunlu hallerde Yüce Allah'ın sevmediği boşanma olayı gerçekleşse bile, çocuklarına sahip çıkıp onları sokağa terk etmeyen inançlı anneler ve babalar!

Peki bunların sonu ne olacak?

Bu yolda ölürlerse, hiç kuşkusuz yolun başındaki tabelada yazılı olan yere yani **cennete** gidecek ve orada sürekli mutlu yaşayacaklar.

CENNET VE İNSAN

Yüce Allah buyuruyor:

“Rabbinizin bağışlamasına ve takvâ sahipleri (günahlardan korunananlar) için hazırlanmış, genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşuşun.”

(Âl-i İmrân, 133)

Bedensel ve duygusal açıdan okyanusların buz gibi soğuk sularındaki yaşam koşullarına göre yaratılan balinalara, göller dar ve sıkıcı geldiği gibi,

Bedensel ve ruhsal açıdan cennetteki yaşam koşullarına göre yaratılan insanlar için de bu dünya, gerçekten çok dar ve sıkıcıdır. Çünkü;

Babamız Âdem ve annemiz Havva, bin yıldan fazla cennette kaldılar. Yediler, içtiler ve tüm güzelliği ile cennet hayatını yaşadılar. Sonra şeytan tarafından aldatılınca, bu dünya gezegenine sürgün ola-

rak gönderildiler. O güzelim cennet hayatına alışan babamız Âdem ile annemiz Havva'ya bu dünya gezegeni çok dar ve sıkıcı geldiğinden, ruhsal açıdan dünyaya uyum sağlayamadılar ve cennet özlemi ile yanarak âhîret âlemine göçüp gittiler.

Hayvanat bahçelerinde doğan ve ormanları hiç görmeyen aslan yavrularının genetik yapılarında ve iç güdülerinde büyük ormanların özlemi olduğu gibi,

Dünyada doğan ve cenneti hiç görmeyen insanların genetik yapılarında ve kalıtsal bilinç altlarında da cennet özlemi olduğundan, âhirete ve cennete inmayanlar bile aşırı güzellikler karşısında "cennet gibi" demekten kendilerini alamazlar ve örtülü bir şekilde de olsa cennetin varlığını kabullenmiş olurlar.

Evet cennet vardır ve her insanın fitrasında da cennet özlemi vardır. Bu nedenle insanların bazen gereksiz yere, canım sıkılıyor ve gönlüm daralıyor demeleri, cennet özleminden ve ruhsal tatminsizlikten

kaynaklanmaktadır.

Çünkü ruh, öncelikle ölümsüz bir hayat ister. Sonra sürekli huzur, sürekli mutluluk, sürekli sağlık ve sürekli gençlik ister.

Durmadan döndüğü ve uzaydaki yeri sürekli değiştiği için dünyadaki yaşam koşulları insanların bu beklentilerini karşılayabilecek yapıya sahip değildir.

Kısıtlı ve geçici bazı mutluluklar dışında bu dünyada huzur bulup tatmin olmayan, çocukluğu ağlamakla, öğrenciliği sınavlarla ve yaşlılığı hastalıklarla geçen, sonra ölüm yatağında ecel terleri döken, kabrinde sıkılan, Mahşer'de bunalan ve Sırat Köprüsü'nde yanan **İNSAN**,

Ancak cennete girince, canının her istediğini, özlemini duyduğu her şeyi ve tüm beklentilerini orada hazır bulunca, her açıdan tatmin olacak, ruhsal huzura, sürekli mutluluğa ve ölümsüz bir hayata kavuşacaktır.

Yüce Allah buyuruyor:

“Kuşkusuz müttakîler (günahlardan sakınanlar) gölgelerde, pınarların başında ve canlarının istediği meyvelikler arasında olacaklar. (Melekler onlara diyecek ki:) Yaptığınız ibâdetlere karşılık, âfiyetle yiyin, için.” (Mürselât, 41-42-43)

Dünyada Allah'tan korkmayan ve çağdaşlık adına en çirkin günahları açıkça işleyenler, mahşerdeki sorgulamadan sonra o korkunç cehennemde cayır cayır yanarken, zakkum ağacının acı ve pis kokulu meyvelerini yerken ve üzerine fokur fokur kaynayan hamîm suyunu içerken,

Dünyada Allah'tan korkup her çeşit günahlardan titizlikle sakınanlar ve beş vakit namazı düzenli bir şekilde kılanlar,

Cennet ağaçlarının gölgesinde, hayat pınarlarının başında ve canlarının istediği her çeşit meyveliklerin arasında oturup bol bol yiyip içecekler ve yakınları ile doyasıya sohbet edip hasret giderecek-

ler. Melekler onlara diyecek ki: Dünyada yapmış olduğunuz iyi işlerinizin karşılığı olarak şimdi burada bol bol yiyin ve için.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Cennet'tekiler orada yerler, içerler, ancak büyük ve küçük abdeste (tuvalete) çıkmazlar. Ve sümkürmezler. Ancak hoş kokulu bir gaz ve ter çıkarırlar. (Müslim)

Cennetteki mü'minler hiçbir kısıtlamaya tâbi olmadan canlarının istediği her çeşit gıdaları bol bol yiyip içtikleri halde, tuvalete çıkmayacak ve kilo almayacaklar. Ana karnındaki yavruların barsak ve solunum sistemleri çalışmadığı gibi cennetteki mü'minlerin de bağırsak sistemi çalışmayacak ve yedikleri, içtikleri gıdalar, renksiz ve kokusuz bir gaz ya da ter şeklinde dışarı atılacak.

Cennette tükürme, sümkürme, aksırma, balgam, göz yaşı ve kulak kiri gibi salgılar olmadığı gibi saçlar, tırnaklar da uzamayacak ve cinsel ilişkilerde eşlerden belirli akıntı gelmeyecek.

Cennetin sarayları gümüştten, inciden, altından, divanları yâkuttan, zümrütten, mercandan ve yatakları ile mü'minlerin iç ve dış giysileri de cennet ipeğinden olacak.

Cennette kadın - erkek hiç kimse tek kalmayacak. Dünyada hiç evlenmeyenler ya da eşi cehennemde olanlar, başka erkeklerle ve başka kadınlarla evlenecek ve herkesin eşi olacak.

Cennette, kadın - erkek tüm beklentilerini fazlasıyla eşlerinde bulacaklar, birbirlerini aşırı derecede sevecekler ve gerçekten çok mutlu olacaklar. Cennette her şey sürekli ve kesintisiz olduğundan eşlerin sevgi ve mutlulukları da sürekli ve kesintisiz olacak. Aradan milyarlarca yıl geçse de sevgi ve mutlulukları azalmayacak aksine daha da artacak.

Cennette devlet, ordu, yargı ve polis gücü gibi güvenliği ve otoriteyi sağlayıcı bir yapılanma olmadığı halde huzur ve güveni bozucu tek bir olay ortaya çıkma-

yacak ve herkes huzur ve güven içinde özgürce yaşayacak.

Yedi kat göklerden ve göklerdeki tüm galaksilerden daha büyük olan cennet, dünya gibi bir güneşin etrafında dönme-yip Arş'ın nûru ile aydınlandığından, cennetin her tarafında sürekli gündüz ve sürekli ılıman bahar iklimi olacak.

Küçük yaşta ölen çocuklar dışında, kadın - erkek herkes cennete girerken 33 yaş görünümünde olacak ve aradan milyarlarca yıl geçse de hiç kimsenin yaşı ve görünümü değişmeyecek.

Cennet gözlerin görmediği, kulakların duymadığı ve insanların kalbine, hayaline gelmeyen güzellikler ve farklılıklar âlemidir.

Ruhlar âleminden ana rahmine ve oradan da dünyaya gelen insanın son durağı cennet ya da cehennemdir.

* * *

Değerli okurlarım! Direksiyon elimizde, karar bizde ve Azrâil de peşimizde oldu-

ğundan, acele kararımızı verelim ve yol ayrımında fazla durmayalım!

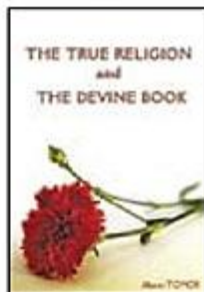
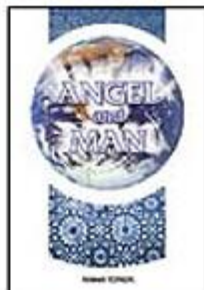
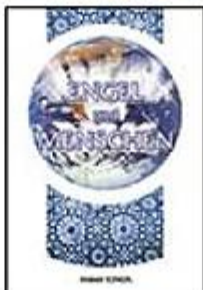
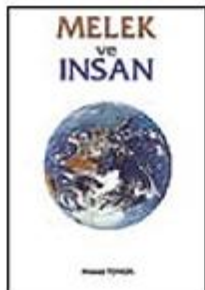
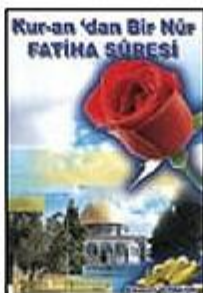
Yol ayrımındaki tabelayı görmeden yanlışlıkla cehennem yoluna girmişsek, derhal geri dönelim ve doğamızla örtüşen o güzelim cennet yoluna girelim.

Aksi halde ölüm meleği Azrâil karşımıza dikilince, iş işten geçti, çok geç kaldın der ve canımızı (ruhunuzu) alıp azap meleklerine teslim eder.

Bizden söylemek, Allah'tan hidâyet ve kuldan gayret!..

5

TAVSİYE

www.tomorhoca.com

53